

ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿ

ಕೈನ್ಯರ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅವುಗಳ ಜೀವಿತಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಅದು ಅಸಿದ್ದಿಯ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಬದಲಾಗುವ ನಂಗತಿಗಳ ಬದಲಾಗುವಾಗ ಅದು ಅಸಿದ್ದಿಯ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ. ಕೆಲವು ಸಿಂಹಾಸನದವರು ಒಳ್ಳೆಯದೆ. ಅವುಗಳ ಸರ್ವತೋದಂತ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಈ ಸಿಂಹಾಸನದವರು ಅವನನ್ನು ತಿಳಿತ್ವಿದಿನ ಅನೇವ್ಯಾಸ್ಯಾತೆ ಹಾಗೂ ರಕ್ಷಣೆಯ ವಜಿತವಾದ ನಂಗತಿಗಳಾಗಿವೆ. ಅದ್ದಲಿಂದ ಹಾಜರ ಮೇಲೆ ಜಯ ಹೊಂದಬಹುದಾಗಿದೆ!

ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿ ಎಂಬ ಇನ್ನೊಂದು ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸುತ್ತಾಣ. “ಪ್ರೀತಿ” ಎಂಬ ಶಿಶ್ರೂಪವನ್ನು ಬರಹಗಾರನು ಈ ಹಕ್ಕಿತೆಯಿಲ್ಲ ತಮ್ಮುವ ಅಂಶವಾಗಿಸಿದ್ದಾನೆ. “ಪ್ರೀತಿ” ಎಂಬದು ಕ್ರಿಯಾ KJV ಪದ ಅಥವಾ ನಾಮ ಹಡವಾಗಲ ಆಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟು ನಾಲ್ಕುತ್ತೇದು ಬಾಲ 1 ಯೋಹಾನಾನದಲ್ಲಿ ಈ ಪದ ಶ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿರುವನು!¹ ಅದಲಿಂದ ಅವನನ್ನು “ಪ್ರೀತಿಯ ಅಪೋಹನ್ತಲನು” ಅಥವಾ 1 ಯೋಹಾನಾನದಲ್ಲಿ “ಪ್ರೀತಿಯ ಹಕ್ಕಿತೆ” ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ 1 ಯೋಹಾನ 4. ಹದಿನ್ಯೇಯ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಇವುತ್ತಾಣಿಂಬತ್ತು ಬಾಲ (ವಚನಗಳು 7-21), “ಪ್ರೀತಿ” ಎಂಬ ಪದ ಬಳಕೆಯಾಗಿದೆ. ಮೂರು ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಾಲ ಈ ಪದ ಶ್ರಯೋಗ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.² 1 ಕೊಲಿಂಥ 13ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು ಪ್ರೀತಿಯ ಅಧ್ಯಾಯವಾಗಿದ್ದರೂ, 1 ಯೋಹಾನ 4ನೇ ಅಧ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಅ ಜರುದನ್ನು ನಿಳಡಬಹುದಾಗಿದೆ.

4ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಏರಡು ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ನಿಳಡಿಸಿದೆ: ನುಳ್ಳಿ ಬೋಧಕರ ಕುಲತ್ವ ಎಜ್ಞಾತೆಯನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿನಂಬಿಕೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿರುವನು. ಈ ಎರಡು ಅಂಶಗಳ ಮೂಲಕ, ದೇವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವ ಬುನಾದಿ ನಿಳಡಿಸಿದೆ: ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಮನಗೊಂಡು, ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿನಂಬಿಕೆ:

ಪ್ರಿಯರೇ, ಅನೇಕ ಮಂದಿ ನುಳ್ಳಿತ್ವಾದಿಗಳ ಲೋಕದೋಷಗೆ ಬಂದಿರುವದಲಿಂದ ನಿಶ್ಚಯ ಆತ್ಮದ ಎಲ್ಲ ನುಡಿಗಳನ್ನು ನಂಬಬೇ ಅಯಾ ನುಡಿಗಳ ದೇವಲಿಂದ ಶ್ರೇಣಿತರಾದ ದವುಗಳಿಂದ ಅಲ್ಲಿರ್ಲೋ ಎಂದು ಅವುಗಳನ್ನು ಹಲ್ಲಿಸ್ತಿನಂಬಿಕೆ. ಪ್ರೀತಿನುವರಂಥವನು ದೇವರ ಅತ್ಯನೇ ಎಂದು ತಿಳಿತೋಳ್ಳಿದದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷಣವೇನಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಬಂದ ಯೇಣು ತಿಸುವನ್ನು ಒಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ದೇವಲಿಂದ ಪ್ರೀತಿತವಾದದ್ದು. ಯೇಣುವನ್ನು ಒಷ್ಟೆ ಇರುವ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ದೇವಲಿಂದ ಪ್ರೀತಿತವಾದದ್ದಲ್ಲ; ಅದು ತಿಸುವಿರೋಧಿಯ ಆತ್ಮವಾಗಿದೆ. ಅದು ಬರುವದೆಂಬದನ್ನು ನಿಶ್ಚಯ ಕೇಳಿಸಿದ್ದಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ; ಅವರು ಲೋಕದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ; ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವರು ಲೋಕಪ್ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಲೋಕದಪರು ಅವರ ಮಾತನ್ನು ತೋಳುತ್ತಾರೆ. ನಾವಂತೂ ದೇವಲಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವರಾಗಿದ್ದೇವೆ; ದೇವರನ್ನು ಬಲ್ಲಿಸಿನ ನಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ತೋಳುತ್ತಾನೆ; ದೇವಲಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವನು ನಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ತೋಳುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅದು ನರ್ತವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದೆ ಅತ್ಯಾ ಅದು ನುಳ್ಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ಆತ್ಮ ಎಂದು ಇದಲಿಂದಲೇ ತಿಳಿತೋಳ್ಳಿತ್ತೇವೆ.

ಯೇನು ತೀಸ್ತನು ಮಾನವನಾಗಿ ಬರಲ್ಲ ಎಂಬದು ನುಳ್ಳ ಹೋಧಕರುಗಳ ತತ್ವವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಆಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಂದು ಹೇಜಕೆಂಡಿದ್ದರೂ ಅವರು ಅದಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿರುದ್ದವಾಗಿದ್ದರು. ಆದ್ದಲಿಂದ ಅವರು ತೀಸ್ತ ವಿರೋಧಿಯ ಆಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಅವರ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಅಂಗಿತರನು ಜನರನ್ನು ಸಹ ಹೊಂದಿದ್ದು. ಶ್ರವಂಜರು ಅವರನ್ನು ಅಲನ್ನಿತಿತ್ತು (ಪಜನ 5). ಆದರೆ ಯೋಹಾನನ ಓದುಗರು ಅವರನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲಾಲ್ಲ.

ಅವರು ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವಲ್ಲ ಅಥವಾ ತಪ್ಪಣಿ ಯಾವ ಆಕ್ಷದಿಂದ ಹೋಧಿನ್ನಿತಿದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಅಲಿಟಿದ್ದರು.

ನುಳ್ಳ ಹೋಧಕರ ಕುಲಕು ತಿಜಿಸಿದ ನಂತರ, ಯೋಹಾನನ ತನಗೆ ಶ್ರಿಯವಾದ ವಿಜಾರವನ್ನು ತಿಜಿಸಿದನು. ದೇವರು ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ನಮಗೆ ಸೀಡಿರುವದಲಿಂದ, “ನಾವು ಹರಸ್ವರ ಪ್ರೀತಿನಬೇಕು.”

ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯ ನಿವಿತ್ತವಾಗಿ (1 ಯೋಹಾನ 4:7-11)

“ಹರಸ್ವರ ಪ್ರೀತಿನಬೇಕು” ಎಂಬ ವಿಷಯವು ಈ ಹಾರಗಳ ಸರಣಿಯಲ್ಲಿನ ವಿಜಾರಗಳಿಂತೆ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಹರಸ್ವರ ಪ್ರೀತಿನಬೇಕು ಎಂಬದು, ಕೃಸ್ತರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯತ್ವಾದ ಆಶಿವಾದವಾಗಿದೆ. ಪ್ರೀತಿಯ ಆಶಿವಾದವಾಗಿದೆ. ದೇವರು ನಮಗೆ ಸೀಡಿರುವ ಪ್ರೀತಿಯ ವಿಜಾರದಲ್ಲಿ ಯೋಹಾನನ ಮಾತಾಡಿದನು. ಇದು ನಿಷ್ಠಯಾದ ತ್ರಣಾತ್ಮಕವಾಗಿದೆ.

ದೇವರ ನಿಷ್ಠಯಾದ ಪ್ರೀತಿ. ಅಧಾರ್ಯ 1 ಯೋಹಾನ 4ರಿಂದ, ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪದ ಕಥಾಯನ್ನು ಆರಂಭಮಾಡಿರುವನು. “ಶ್ರಿಯರೇ, ನಾವು ಒಬ್ಬರನೆನ್ನಿಬ್ಬರು ಪ್ರೀತಿನೇಂದಣ. ಪ್ರೀತಿಯ ದೇವಲಿಂದಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡುವ ತ್ವರಿಯಾಬ್ಜನ್ ದೇವಲಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವನೂ ದೇವರನ್ನು ಬಲ್ಲವನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ” (1 ಯೋಹಾನ 4:7). ದೇವರು ನಮನ್ನಿತ್ತ ಪ್ರೀತಿಸಿ ರುವದಲಿಂದ, ನಾವು ಒಬ್ಬರನೆನ್ನಿಬ್ಬರು ಪ್ರೀತಿನಬೇಕು:

ದೇವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿನಬೇಕು (1 ಯೋಹಾನ 4:8; ನೋಡಿಲ 4:16).

ದೇವರು ತನ್ನ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗನನ್ನು ನಾವು ಆತನ ಮೂಲಕ ಜೀವಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರಿಳ್ಯಾಯೇ ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯ ನಮ್ಮಿಲ್ಲ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿದೆ (1 ಯೋಹಾನ 4:9).

ನಾವು ದೇವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದರಿಳ್ಯಾಯಲ್ಲ, ಆತನು ನಮನ್ನಿತ್ತ ಪ್ರೀತಿಸಿ ನಮ್ಮ ಹಾಜ ನಿವಾರಣಾರ್ಥವಾಗಿ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರಿಳ್ಯಾಯೇ ಪ್ರೀತಿಯ ನಿಜ ಗುಣವು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ (1 ಯೋಹಾನ 4:10; ನೋಡಿಲ 3:1).

ಆತನು ನಂತರ ಒಂದು ಅಂತಿಮವಾದಂತಹ ಹೇಜಕೆಯನ್ನು ಹೇಜದನು: “ಶ್ರಿಯರೇ, ದೇವರು ನಮನ್ನಿತ್ತ ಕೀರೆ ಪ್ರೀತಿಸಿದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಒಬ್ಬರನೆನ್ನಿಬ್ಬರು ಪ್ರೀತಿಸುವ ಹಂಗಿನಿಲ್ಲದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದಾಗಿದೆ” (1 ಯೋಹಾನ 4:11). “ದೇವರು ಮೊದಲು ನಮನ್ನಿತ್ತ ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದಲಿಂದ ನಾವು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇವೆ” (1 ಯೋಹಾನ 4:19).

ದೇವರು ಪ್ರೀತಿ ಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿರುವದಲಿಂದ, ನಾವು ನಹ ದೇವರಂತೆಯೇ, ಒಬ್ಬರನೆನ್ನಿಬ್ಬರು ಪ್ರೀತಿನಬೇಕು - ಪ್ರೀತಿಯೇ ದೇವರ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿದೆ. ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವ ನಾವುಗಳ ದೇವರ ಸ್ವಭಾವವನ್ನೇ ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕುಲತ್ವಾಗಿ ಜನರು ಬಿವಲನುವಾಗ, ಕೆಕೆಯು, ಅಥವಾ (ಆತನು) “ಪ್ರೀತಿ” ಎಂದು ಜನರು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆಯೇ?

ದೇವರ ತೀರೆ ಎಂಫಾಸಿಸಿದೆ?

ದೇವರ ಸ್ಥಾಪನೆ ತೀರೆಯಾಗಿದೆ. ದೇವರ ಸ್ಥಾಪನೆಯೇ ತೀರೆಯ ಅಡಕಾಗಿದೆ (1 ಯೋಹಾನ 4:9). ದೇವರು ಹರಲೋಕದಲ್ಲಿ, “ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ತೀರೆನೆ” ಎಂಬ ಹತ್ತೆನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಲ್ಲ. ಅತನು ಕೇವಲ ತೀರೆನು ಎಂದು ಹೇಳಿ, ತೀರೆಯಲ್ಲ ತೊಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ನಮಗಾಗಿ ಅಹಿನ ಸಿದನು, ಅದೇ ಬಿಧದಲ್ಲ ನಾವು ತೀರೆ ನುವರಾಗಿರಬೇಕು:

ಈ ಲೋಕದ ಸಂಹತ್ಯೆ ಯಾವನಾದರೂ ಕೊರತೆಯಲ್ಲ ಜಡಿಯವ ತನ್ನ ನಹೋದರನನ್ನು ನೋಡಿ ಕರುಬಿಸಿದೆ ಜಟ್ಟರೆ ದೇವರ ತೀರೆಯ ಅವನಿಂದ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವಧುಂಬೇ? ತೀರೆಯಾದ ಮತ್ತಿಂದೇ, ನಾವು ಬಲಂಮಾತಿಸಿಂದಾಗಣ ಭಾಯುಷಜಾರದಿಂದಾಗಣ ತೀರೆನುವರಾಗಿರಬಾರದು ನಿಮ್ಮ ತೀರೆಯ ಕೃತದಲ್ಲಿಯಿಂದ ನಿಮ್ಮದಲ್ಲಿಯಿಂದ ತೊಳಿಸಿದ್ದರೂ (1 ಯೋಹಾನ 3:17, 18).

ಕೈನ್ಯದ ಒಬ್ಬರನ್ನುಬ್ಬರು “ಮುದ್ದಿಸಿ”, ಅಲಂಗಿಸಿ, ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ತೊಳಣಿಸಿನುವದು ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಅದರೆ ಅದರೊಂದಿಗೆ ನಹಾಯಿದ ಹಸ್ತವನ್ನು ನಹ ಜಾಜಬೇಕು. ಅನೇಕ ನಾಲಿ, “ನಾನು ತೀರೆನುವೆ” ಎಂದು ಹೇಳುವ ಕೈನ್ಯದ, ಶ್ರುಯೋಗಿಕವಾದ ತೀರೆಯನ್ನು ತೊಳಿಸುವದಿಲ್ಲ. ತೆಲವರು “ನಾನು ತೀರೆನುವೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೂ, ಶ್ರುಯೋಗಿಕವಾದ ತೀರೆಯನ್ನು ತೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

- ಅಹಾರದ ಕೊರತೆಯಿಂದರೆ, ಅದನ್ನು ನಿರಿಸುತ್ತಾರೆ.
- ಪ್ರಯಾಣದ ಅಗರ್ತ್ಯವಿಧಿರೆ, ವಾಹನವನ್ನು ಪಡಗಿಸುವರು.
- ಸ್ಥಳದ ಅಗರ್ತ್ಯವಿಧಿರೆ, ಅಂತವಲಿಗೆ ದಾಸಿಸಲು ಸ್ಥಳಾವಕಾಶ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.
- ರೋಗಿಗಳನ್ನು ತಿಂಬಿಸಲು ಕಳಕೊಂಡವಲಿಗೂ ನಾಂತ್ರಣ ನಿಂಡುವರು.
- ಹಣದ ಕೊರತೆಯಿಂದ ವಲಿಗೆ “ನಮಾಧಾನದಿಂದ ಹೋಗಿಲ” (ಯಾಕೋಬ 2:16), ಬೆಂಕಿ ಕಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಹೊಣ್ಣಿ ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ” ಎಂದು ಹೇಳದೆ (1 ಯೋಹಾನ 3:17), ಅದರೆ ಅಗರ್ತ್ಯದ ನಹಾಯ ನಿಂಡುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಎರಡು ಬಿಧವಾದ ಕೈನ್ಯದಲ್ಲಿ “ನಾನು ತೀರೆನುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳುವವನು “ತೀರೆಯ ಕಾಯಕ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ” ಒಬ್ಬನು ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳದೆ ಇದ್ದರೂ ಕಾಯುದಲ್ಲ ತೀರೆ ತೊಳಿತ್ತಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖರು ಯಾರು?

ದೇವರ ತೀರೆಯ ನಹ ಇದೇ ಬಿಧದಲ್ಲ ಪ್ರಜುರವಾಗಿದೆ: ತೈನ್ಯನು ನಮಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ ತನ್ನ ಶ್ರಾಂಕವನ್ನು ಹೊಣ್ಣಿದರಲ್ಲಿಯೇ ತೀರೆ ಇಂಥಿದೆಂದು ನಾಮಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂದದೆ. ನಾವು ನಹ ನಹೋದರಲಿಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ ನಿಮ್ಮ ಶ್ರಾಂಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಹರಿಸಲ್ಪಡ್ಡಿಂದೆ. 1 ಯೋಹಾನ 3:16: “ಸ್ತೋಂಡಿತಲಿಗಾಗಿ ಶ್ರಾಂಕೊಡುವವನ್ನು ತೀರೆ ನಿಮ್ಮದಾಗಿರಬೇಕು.”

ತೇಥಮ ಶತಮಾನದಲ್ಲ ನಹೋದರರು, ನಹೋದರಲಿಗಾಗಿ ಶ್ರಾಂಕೊಣ್ಣರು. ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲ ನಾವುಗಳು ಜೀವಿಸುವವರಾಗಿದ್ದರೆ, ಯೀಸುವಿನ ನಾಮವನ್ನು ತಿರಸ್ತುಲಿಸದವರು, ಅಂದಿನ ಅಧಿಕಾಲಿಗಳ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗಬೇಕಿತ್ತು. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿಂದುಗಳ ಸಿಕ್ಕಿಂದ್ದು, ನಿಂತು ಕೈನ್ಯದ ಎಂದು ನಿಮ್ಮ ನೆರೆಹೊರೆಯವರು ನಾಳ್ಬಿ ನುಡಿದರೆ, “ನಿನು ಯೀಸುವಿನ ಆರಾಧಕನಾಗಿ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿರುವದಲಂದ, ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಹಾತುನು” ಎಂಬ ತೀಳಣನ್ನು ನಾಯಾಧಿಕರಿಯ ನಿಂಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಭೇಯಲ್ಲಿನ ಇತರೆ ಕೈನ್ಯದ ಹೆಸರನ್ನು ಹೆನೆಲಿಸುವದಾದರೆ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿತ್ತಿದ್ದರು, ನಿನು ಯೀಸುವನ್ನು ನಿಂದಬೇಕು ಹಾಗಿರುವದಾದರೆ, ನಿನು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ? ನಿನು ಜೀವಿಸುವ ನಲುವಾಗಿ

ಸಿನ್ನ ಸಹೇಲಿರ, ಸಹೇಲಿಯರ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಲು ಮುಂದಾಗುತ್ತಿದ್ದೀಯೇ? ಅಥವಾ ಮರಣವನ್ನು ಅಂಗಿರಿಸುತ್ತಿದ್ದೀಯೇ, ಅಥವಾ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಲು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದೀಯೇ? ಸಿನ್ನ ತೀರಿಯನ್ನು ತೊರುವ ಸಲುವಾಗಿ, ಸಿನ್ನವಲಿಗಾಗಿ ನೀನು ಶ್ರಾಣವನ್ನು ಈಡು ತೋಡಬೇಕಿತ್ತು.

ಈ ದಿವನಗಳಲ್ಲಿ, ಕೆಲವು ಕಡೆ ಇಂತಹ ಘಟನೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಕರೆಯು ನಿಜವಾಗಿದ್ದರೆ - ನಾವು ದೇವರನ್ನು ತೀರಿಸುವದಾದರೆ - ನಮ್ಮ ಸಹೇಲಿರಿಗಾಗಿ ಶ್ರಾಣ ನೀಡಬೇಕು!

ಯೀಂನು ನಿತ್ಯವರಂತಿಗಾಗಿ ಶ್ರಾಣನೀಡಿದೆ, ಯೇವ ಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದವರಿಗಾಗಿ ಶ್ರಾಣ ನೀಡಿರುವಲ್ಲ, ದೇವರ ತೀರಿಯ ಗೋಚರವಾಗಿದೆ. “ನಾವು ದೇವರನ್ನು ತೀರಿಸಿದ್ದರಲ್ಲಿಯಲ್ಲ, ಆದ್ದನು ನಮ್ಮನ್ನು ತೀರಿಸಿ ನಮ್ಮ ಹಾಸನಿವಾರಣಾರ್ಥವಾಗಿ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕಂಬಹಿಸಿಕೊಣಬ್ಬದರಲ್ಲಿಯೇ ತೀರಿಯ ನಿಜ ಗುಣವು ತೊಲಿ ಬರುತ್ತದೆ” (1 ಯೋಹಾನ 4:10). ಅದರೆ ನಾವು ಹಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗಲೂ ತೀಸ್ತನು ನಮಗೆಣಸ್ತು ಶ್ರಾಣಕೊಣಬ್ಬದರಲ್ಲ ದೇವರು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ತನಗಿರುವ ತೀರಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಾಂತಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ (ಸೋಣಿಲ ರೋಮಾತ್ಯರ 5:8). ತೀರಿಸಲಾರದವರನ್ನು ಆದ್ದನು ತೀರಿಸಿದನು.

ದೇವರ ತೀರಿಯಂತೆ, ನಾವುಗಳು ತೀರಿಸಬೇಕಾದರೆ, ತೀರಿ ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ತೀರಿಯನ್ನು ತೊಲಿಸಬೇಕು. ಅದು ಕಷ್ಟಕರವೇ! ತೀರಿಸುವವರನ್ನು ತೀರಿಸುವದು ಸುಲಭ - ಅದರೆ ತೆಣ್ಣವರನ್ನು, ಶ್ವರ್ಚಂಡ ತೊಲಿರದವರನ್ನು ಅನಂತ ಸ್ಥಾಪದರನ್ನು ತೀರಿಸುವದು ಕಷ್ಟವಲ್ಲವೇ? ನಮ್ಮನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡದವರನ್ನು ತೀರಿಸಬಹುದೇ? ನಮ್ಮ ಬಿರೋಧಿಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ತೀರಿಸಬಹುದು?

ಹೌದು, ನತ್ಯವೇದದ ತೀರಿಯ, ಉದ್ದೇಶ ಹೂರ್ವ ಕಾರಣವಾಗಿರುವದಲ್ಲ. ಅದು ಉತ್ತಮವಾದದ್ದೇ, ನಭೇಯಲ್ಲ ಬಲಹಿನವಾದವರಿಗೆ ನಾವುಗಳ ತೊಲಿ ಪ ತೀರಿಯೇ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಏನೇ ಇರಿ ಅವರು ಎಂಥರೇ ಆಗಿರಿ ಅವರನ್ನು ನಾವು ತೀರಿಸಬೇಕು, ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾದದ್ದನ್ನೇ ಬಯಸಿ, ಅವರೊಂದಿಗೆ ತಾಳೈಪುಷ್ಟವರಾಗಿರಬೇಕು (1 ಕೆಲಿಂಫ 13:4-7).

ಸಹೇಲಿರ ತೀರಿಯ ಅಯ್ಯಿಯಾಗಿರದೆ, ಅದನ್ನು ನಾವು ಮಾಡಲೇಬೇಕು! 1 ಯೋಹಾನ 3:11, “ನಾವು ಒಬ್ಬರನೆನ್ನಿಬ್ಬರ ತೀರಿಸಬೇಕೆಂಬುದೇ ನೀವು ಮೊದಲಿನಿಂದಲು ಕೇಳಿದ ಚಾಕ್ಯವಾಗಿದೆ.” 1 ಯೋಹಾನ 3:23 “ನಾವು ಆದ್ದನ್ ಮಗನಾದ ಯೀಂನು ತೀಸ್ತನ ಹೆಸರನ್ನು ನಂಜ ತೀಸ್ತನು ನಮಗೆ ಅಷ್ಟಣೆ ತೊಣ್ಣ ಪ್ರಕಾರ ಒಬ್ಬರನೆನ್ನಿಬ್ಬರ ತೀರಿಸಬೇಕು” ಹಾಗೂ 4:21 ರಲ್ಲ, “ದೇವರನ್ನು ತೀರಿಸುವವನು ಸಹೇಲಿರರನ್ನು ತೀರಿಸುವನು ಇದು ದೇವರ ತೆಣ್ಣಿಯಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಬೀಕಾಕಾರನಾದ ಹಕ್ಕಿಯ ಸಹೇಲಿರನನ್ನು ಹೇಗೆ ತೀರಿಸಬೇಕು.” ಎನ್ನುವದಾದರೆ, ಅವನನ್ನು ತೀರಿಸುವ ಮಾಗೋಽಹಾಯವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕು!⁴ ಅದು ನೀನು ಮಾಡಲೇಬೇಕಾದ ನಂಗಿಯಾಗಿದೆ!

ಅಹಾತೆಲಿಗಾಗಿ ದೇವರು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಅಹಿಸಿದಂತ ತೀರಿ ಸಿನ್ನದಾಗಿರಬೇಕು!

ನಾವು ಒಬ್ಬನ್ನು ಮಾಡುವಂದರೆ, ದೇವರು ನಷ್ಟಾಗಿದಿರುತ್ತಾನೆ

(1 ಯೋಹಾನ 4:12-16)

ದೇವರನ್ನು ಯಾರಾ ಎಂದೂ ನೋಡಿಲ್ಲ; ನಾವು ಒಬ್ಬರನೆನ್ನಿಬ್ಬರ ತೀರಿಸಿದರೆ ದೇವರು ನಮ್ಮಲ್ಲ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದ್ದಾನೆ, ಮತ್ತು ಆತಸಿಂದಾಗುವ ತೀರಿಯ ನಮ್ಮಲ್ಲ ಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ದೇವರು ನಮಗೆ ತನ್ನ ಆಕ್ರಮಣ ಹಾಲನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಲಿಂದಲೇ ನಾವು

ಆತನಿಲ್ಲ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದ್ದೇವೆಂತಲೂ ಆತನು ನಮ್ಮೆಗೂ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದ್ದಾನೆಂತಲೂ ತಿಜುಹಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ತಂದೆಯ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಲೋಕರಕ್ಷಕನನ್ನಾಗಿ ಕರ್ಣಹಿಸಿ ತೊಟ್ಟಿರುವದನ್ನು ನಾವು ನೊಂಡಿದ್ದೇವೆ, ಅದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾಾಜ್ಞಿಹೆಳುತ್ತೇವೆ. ಯೇನು ದೇವರ ಮಗನಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಯಾವನು ಒಪ್ಪಿತೆಗಂಡು ಹೇಳುತ್ತಾನೀಂದ ಅವನಿಲ್ಲ ದೇವರು ನೆಲೆಗೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ದೇವರಾಲ್ಲ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ದೇವರು ನಮ್ಮೆಗೂ ತೊಟ್ಟಿರುವ ಶ್ರೀತಿಯನ್ನು ನಾವು ತಿಜುಹಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಅದನ್ನು ನಂಜಿದ್ದೇವೆ.

ದೇವರೆಹಂಡಿನ ಅನ್ನ್ಯಾನ್ಯತೆ ಎಂದರೆ - ಆತನು ನಮ್ಮೆಗೂಂದಿಗೂ ನಾವು ಆತನೊಂದಿಗೂ ಇರುವದೇ ಆಗಿದೆ. ಅದು ಕೈಸ್ತರ ಪ್ರಮುಖ ಗುಲಾಗಿದೆ. ಇಂಥಕ ಅನ್ನ್ಯಾನ್ಯಾತೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಅಲಯಿಬಹುದು? 1 ಯೋಹಾನ 4:12-16 ರಾಲ್ಲಿ ತೆಲವು ಕಾರಣಗಳನ್ನು ನಿಳಡಿಸಿದೆ:

- (1) ನಾವು ಒಬ್ಬರನ್ನೆಂಬುಳ್ಳರ ಶ್ರೀತಿನುತ್ತೇವೆ (4:12; ನೊಂಡಿಲ ವಜನ 16).
- (2) ಆತನು ನಮಗೆ ತನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನು ನಿಳಡಿಸಿರುವನು (4:13).
- (3) ಅಭೇದನ್ತಲರ ನಾಾಜ್ಞಿಯನ್ನು ನಂಜ, ಯೇನುವನ್ನು ದೇವರ ಮಗನೆಂದು ಅಲಕೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ (4:14, 15).
- (4) ದೇವರ ಶ್ರೀತಿ ನಮಗಾಗಿ ಅದೆ (4:16).

ಒಬ್ಬರನ್ನೆಂಬುಳ್ಳರು ಶ್ರೀತಿನುವದಲಿಂದ, ನಾವು ದೇವರಾಲ್ಲ ಇದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಅಲಯಿಬಹುದು, ಅಥವಾ ಸಹೋದರ ಸಹೋದರಿಯರನ್ನು ಶ್ರೀತಿಸಿದ್ದರೆ ನಾವು ದೇವರನ್ನು ಅಲಿಟಿರುವದಿಲ್ಲ!

ಅದ ಕಾರಣ ಶ್ರೀತಿಯ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ (1 ಯೋಹಾನ 4:17, 18)

ದೇವರು ಶ್ರೀತಿನ್ನರಹಿ: ಶ್ರೀತಿಯಲ್ಲ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವವನು ದೇವರಾಲ್ಲ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ದೇವರು ಅವನಾಲ್ಲ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ನಾಾಯಿತೆಹಿನ ದಿನದಲ್ಲಿ ಸಮಗಿರುವ ಧೈರ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಆತನ ಶ್ರೀತಿಯ ಸಮೌಜಗೆ ಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬಂತು. ಯಾಕಂದರೆ ಕೈಸ್ತನ ಎಂಥವನಾಗಿದ್ದಾನೀಂ ನಾವು ಅಂಥಪರಾಗಿಯೇ ಈ ಲೋಕ ದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಶ್ರೀತಿಯ ಇರುವಾಲ್ಲ ಹೆದಲಕೆಯಲ್ಲ. ಹೆದಲಕೆಯು ಯಾತನೆಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾ ಇರುವದು: ಶೂರಣ ಶ್ರೀತಿಯ ಹೆದಲಕೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿಜಡುತ್ತದೆ. ಹೆದರುವವನು ಶ್ರೀತಿಯಲ್ಲ ಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬಂದವನಲ್ಲ.

ಉನ್ನತವಾದ ದಿನಪು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾವು ಹಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅಂದರೆ ದೇವರ ನಾಾಯಿತೆಹಿನ ದಿನಪು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭಯವು ಅನೇಕರಾಲ್ಲ ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಭಯಪಡುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಯೋಹಾನನು ತೆರುವನ್ನು ದಿನದಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯಾಬಿದೆ ಎಂದಿರುವನು (4:17). “ಶ್ರೀತಿಯ ಇರುವಾಲ್ಲ ಹೆದಲಕೆಯಲ್ಲ” (4:18ಎ).

ದೇವರ ತೆಹೀನ ದಿನದಲ್ಲಿ ಭಯವನ್ನು ತೆಗೆದು, ಧೈರ್ಯವನ್ನು ನಿಂಡುವ ಈ ಶ್ರೀತಿಯಾವದು? ಅದು “ಹರಿಶೂರಣವಾದ ಶ್ರೀತಿ” (1 ಯೋಹಾನ 4:17; ನೊಂಡಿ 2:5). ನಾವು ಒಬ್ಬರನ್ನೆಂಬುಳ್ಳರ ಶ್ರೀತಿಸಿದರೆ, ನಾವು ಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬರುತ್ತೇವೆ (4:18; ನೊಂಡಿ ವಜನ 12). “ಸಿದ್ಧಿಗೆ” ಅಂದರೆ ಶೂರಣ ಎಂಬ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಕೈಸ್ತರನ್ನು ನಾವುಗಳ ಶ್ರೀತಿನುವಾಲ್ಲ ನಾವು

ಪ್ರಾಣರಾಗುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಯೋಹಾನನು ಸುಡಿದಿರುವನು.⁵

ಬಹುಶಃ ಮಾನವನಾದ ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯ ತನ್ನ ಮಗುವಿಗೆ ಹೀಗೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡುವಂತೆ ಅಲೋಚನೆಯ ದೇವರದ್ವಾಗಿರಬಹುದು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಪರಸ್ಪರ ಹೀಗೆ ನೆಬೇಕು ಎಂದು ಚೋಜಕವಾಗಿ ಬೋಥಿಸಿರಬಹುದು. ಒಂದು ಚೇತಿ ಅವರು ಈ ಮಾತನ್ನು ಹಾಆಸಿದರೆ ಪ್ರಶಂಸಿ, ಅಥವಾ ಹಾಲನದಿದ್ದರೆ ಶಿಕ್ಷೆ ನೀಡಬಹುದು. ಪರೋಪ ಕಾರದ ಸ್ವಭಾವವು ನಮ್ಮಿಲ್ಲರಬಹುದು, ನಾವು ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿನಲು ತಯಿಸುವಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಈ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವರಿಗೆ, ನಮ್ಮ ಕೆಲನವು ಪ್ರಾಣಗೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುವಾಗ, ನಮಗೆ ನಂತಹಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ದೇವರ ಹೀಗೆಯ ನಮ್ಮಿಲ್ಲ ಪ್ರಾಣವಾಗದೆ ಇದ್ದರೆ, ದೇವರ ಹೀಗೆಯ ನಕ ಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬರಲಾರದು.

ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಹೀಗೆನುವಲ್ಲ ನಫಲರಾಗದೆ ಇದ್ದರೆ, ದೇವರ ಹೀಗೆಯ ನಮ್ಮಿಲ್ಲ ಪ್ರಾಣವಾಗದು ಮತ್ತು ದೇವರ ಯೋಜನೆಯ ನಾಧನೆಯ ನಮ್ಮಿಲ್ಲ ಆಗಿರುವದಿಲ್ಲ.

ದೇವರ ನಾಗ್ಯಯ ತೀರ್ಥಿನ ದಿನದ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಖ್ರಾಯವೇನು? ನೀವು ಅದ್ವಯಗೊಂಡು, ಭರವನೆ ಕಂಡಿಂಡಿರುವಿರಾ? ನೀವು ದೇವರ ಮಗುವಾಗಿದ್ದು, ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಹೀಗೆನಿಸ್ಟೇಯಾದರೆ ಭಯಹಡುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಯಾಕಂದರೆ ಹಲಪ್ರಾಣ ಹೀಗೆಯ ಭಯವನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತದೆ.

ಅದ ಕಾರಣ ನಾವು ದೇವರನ್ನು ಹೀಗೆನುತ್ತೇವೆ (1 ಯೋಹಾನ 4:19-21)

ದೇವರು ಮೊದಲು ನಮ್ಮನ್ನು ಹೀಗೆನಿಸ್ಟೀಲಂದ ನಾವು ಹೀಗೆನುತ್ತೇವೆ. ಒಬ್ಬನು ತಾನು ದೇವರನ್ನು ಹೀಗೆನುತ್ತೇನಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ನಹೋದರನನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಿದರ ಅವನು ನುಳ್ಳಿಗಾರನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ತಾನು ತಂಡಿರುವ ತನ್ನ ನಹೋದರನನ್ನು ಹೀಗೆನುದವನು ತಾನು ಕಾಣದಿರುವ ದೇವರನ್ನು ಹೀಗೆನಲಾರನು. ದೇವರನ್ನು ಹೀಗೆನುವವನು ತನ್ನ ನಹೋದರನನ್ನು ಹೀಗೆನಬೀಕೆಂಬ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಾವು ಆತಸಿಂದ ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ.

ದೇವರ ಹೀಗೆಗೆ ತುಕ್ಯತ್ತರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಹೀಗೆಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕು. ಯೋಹಾನನು ತಿಳಿಸಿದ ಹೀಗೆಯ ನಮ್ಮಿಲ್ಲರಬೇಕು. “ನಾನು ದೇವರನ್ನು ಹೀಗೆನುತ್ತೇನೆ” (ಪಜನ 20), ಅಂದರೆ, ಕೈನ್ತ್ಯರು ತಂದೆಯನ್ನು ಹೀಗೆನುವವರು ಎಂಬ ಅಥವಾಗಿದೆ (ಯೋಹ 1 ಯೋಹಾನ 2:15; 4:21; 4:10; 5:1-3).

ನಾವು ದೇವರನ್ನು ಹೀಗೆನುವವರಾದರೆ, ನಮ್ಮ ನಹೋದರನನ್ನು ಹೇಗೆ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. (ಎ) ಪ್ರತಿ ಮಾನವನು ದೇವರ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿರುವನು. (ಜಿ) ಹೀಗೆಗೆ ಅಹಾತ್ರಾದವರನ್ನು ನಹು ದೇವರ ಹೀಗೆನುತ್ತಾನೆ. (ಸಿ) ದೇವರ ಹೀಗೆ ಹಾಗೂ ಆಶಿವಾದಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ ದೇವರ ಮಕ್ಕಳ, ದೇವರ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. “ಅತನಿರುವಂತೆ, ನಾವುಗಳ ನಹು ಇರಬೇಕು” (1 ಯೋಹಾನ 4:17). (ಡಿ) ಕೈನ್ತ್ಯರಾದವರೆಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮ ನಹೋದರ ನಹೋದಲಿಯರಾಗಿರುವರು, ಅವಲಗಾಗಿ ಹೂಣಕೊಡಲು ನಹು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಬೇಕು (1 ಯೋಹಾನ 3:16)! ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ನಹೋದರನನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಿದರೆ, ಅವನಿಲ್ಲ ದೇವರ ಹೀಗೆಯ ಇರುತ್ತದೆಯೇ (1 ಯೋಹಾನ 4:19, 20)? ನಿನ್ನ ದೇವರಾದ ಕರ್ತನನ್ನು ಹುದಯ ಪ್ರಾರ್ಥಕವಾಗಿ ಹೀಗೆನಬೀಕು, ಎಂಬ ಮೊದಲ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ನೆರೆಪೆಲನುವ ಮೊದಲು, “ನಿನ್ನ ನೆರೆಯವನನ್ನು ಹೀಗೆನಬೀಕು” - ಎಂಬ ಎರಡನೆಯ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹಾಲನಬೀಕು (ಪುತ್ರಾಯ 22:37-39).

ಕರೆಗ ನಾದೆನು ಮಾಡಬೇಕು? ದೇವರು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟರುವ ಹೀಗೆಯ ನಲುವಾಗಿ,

ನಾವು ಆತನನ್ನು ತೀರ್ತಿನಬೇಕು, ಈ ತೀರ್ತಿಯ ಸಿಬಿತ್ತಪಾಗಿ ನಾವು ಒಬ್ಬರನೆನ್ನಿಬ್ಬರು ತೀರ್ತಿನ ಬೇಕು. “ದೇವರನ್ನು ತೀರ್ತಿನುವವನು ತನ್ನ ಸಹೋದರನನ್ನೂ ತೀರ್ತಿನಬೇಕೆಂಬ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಾವು ಆತನಿಂದ ಹೊಂದಿದ್ದೇಂದೆ” (1 ಯೋಹಾನ 4:21).

ಮತ್ತಾಯ 23ರ, ಯೇಸುವಿನ ಮಾತ್ರಗಳ್ಲೇ 1 ಯೋಹಾನ 4:19-21ರಲ್ಲ ಪುನಃ ತಿಜನಲಾಗಿದೆ. “ಅಲ್ಲ ಯೇಸು ನಡ್ಡಕಾಯರನ್ನು ಹಾಗೂ ಫಲನಾಯರನ್ನು ಕುಲತು ಕರಣಗಳು ಎಂದನು” (ಮತ್ತಾಯ 23:14). “ನೀವು ಮರುಗ ನೋಂತು ಜೀಲಗೆಗಳಲ್ಲ ಹತ್ತರಲ್ಲಿಂದು ಅಂಶವನ್ನು ನೀಡುತ್ತೀರು ನಲ, ಅದರೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲ ಗೌರವವಾದದ್ದನ್ನು ಅಂದರೆ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಕರುಚೆಯಿನ್ನು ನಂಜಕೆಯಿನ್ನು ಜಟ್ಟಿ ಜಟ್ಟಿದ್ದೀಲ” (ಮತ್ತಾಯ 23:23). ಯೋಹಾನನು ಈ ಬಿಧವಾಗಿಯೇ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ಒಂದು ವೇಳೆ ಈ ಸಹೋದರರು ತುಮವಾಗಿ ಸಭೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೂಢಿಸಿ, ಯೋಗ್ಯವಾದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ, ದೇವರ ತೀರ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿರಬಹುದು. ಅದರೆ ಜೋತೆ ಸಹೋದರಸಿಗೆ ಸಹಾಯಸದೆ, ಅಲಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಕೊರತೆಯಲ್ಲಿರುವ ತನ್ನ ಸಹೋದರನನ್ನು ತೀರ್ತಿನದೆ ಇರುವದಲಂದ, ಅವನು ಕಾಣದೆ ಇರುವ ದೇವರನ್ನು ತೀರ್ತಿನಲಾರನು!⁶

ಮುಕ್ತಾಯ

ಮುಕ್ತಾಯದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೆ ಆತ್ಮಗಳ ಹಲಸ್ತಿತಿಯನ್ನು ಹಲೆಕ್ಕಿಸಿಕೆಳಕ್ಕಬೇಕು. “ಆತ್ಮದಲ್ಲ ಎಲ್ಲವೂ ನಲಿಯಾಗಿದೆ”⁷ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತೇವೆ. ನಿನ್ನ ಆತ್ಮವು ನಲಿಯಾಗಿದೆಯೇ? ಅದು ಹೇಗೆ ನಾಧ್ಯ? ಯೇಸು ಶರೀರಧಾರಿಯಾದ ದೇವರ ಮರಗನು ಎಂದು ನಂಜದರೆ ಅದು ನಾಧ್ಯ. ನಿನು ದೇವ ತಟ್ಟಿಗೆ ಬಿಧೇಯನಾಗಿ ದೇವರ ಮರುವಾದರೆ, ಹಾಗೂ ಆತನ ಹಾಗೂ ಆತನ ಜನರ ಸಹವಾಸವನ್ನು ದೇವರು ನಿನಗೆ ನೀಡಿರುವದಕ್ಕಾಗಿ, ಆತನ ಈ ಕೃಷಣೆಯನ್ನು ನೀನಪುಮಾಡಿ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿರು. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಶಿಲುಬೆಯ ಮರಣದ ಮೂಲಕ ನಿನು ರಕ್ಷಣೆ ಹೊಂದಿರುವದಾದರೆ, ನಿನ್ನ ಜೀವಿತಕ್ಕ ಅಡ್ಡಬಲರುವ ಹಾಗೆ ಇನ್ನು ಜಂಲನುವದಾದರೆ, ಆತನು ನಿನಗೆ ನೀಡಿರುವ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ದೇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸು.

ನಲಿಯಾದ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ನುವಾತೆಗೆ ಬಿಧೇಯನಾಗಿ, ಕರೆನ ಸಭೆಯ ಅನ್ಯಾನ್ಯೇತೆಯಲ್ಲದ್ದು, ದೇವರನ್ನು ನ್ಯೂತಿಸಿ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲ ಹಾಗದ ಮೇಲೆ ಜಯವನ್ನು ನಾಧಿಸಿದರೆ, ನಾಕೇ? ನಮ್ಮೆ ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ಇವುಗಳು ನಾಕೇ ಅಥವಾ ಇನ್ನೂ ಅಧಿಕವಾದ ಸಂಗತಿ ಏನಾದರು ಇದೆಯೇ?

ಸಂಜಾಗ್ನರಾದ ಕೈನ್ಯಲಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಅಧಿಕವಾದ ಸಂಗತಿಗಳಿಂದೆ. ಒಬ್ಬರನೆನ್ನಿಬ್ಬರು ತೀರ್ತಿನುವ ಮೂಲಕ ದೇವರ ಮೇಲನ ತೀರ್ತಿಯನ್ನು ತುಂಬರ ಹಡಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ; ತೀರ್ತಿಯ ಬಲೀ ಮಾತಿನಿಂದಿರೆ ಅದು ತ್ರಿಯೆಯಿಲ್ಲರಬೇಕು. ಇತರ ಕೈನ್ಯಲಿಗೂ ಹಾಗೂ ಸಹೋದರಲಿಗೂ ತೀರ್ತಿಯನ್ನು ತೊಲುಸಿ, ಇತರಲಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಮುಂದಾಗಿದ್ದರೆ. ನಿನ್ನ ಹೃದಯದ ಹಲಸ್ತಿತಿಯನ್ನು ಅಲೋಚಿಸಿ.

ಉಪಾಧಿಗಳು

¹“ಅರತೆ” agape ಎಂಬ ಗ್ರಿಕ್ ಅನುವಾದ. ²Robert Young, *Young's Analytical Concordance to the Bible* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., n.d.), 622-23. ³ 1 ಯೋಹಾನ 4:13-15ರ ಮರಾಯ ವಜನಗಳಲ್ಲ “ತೀರ್ತಿ” ಎಂಬ ಹದ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕೈನ್ಯರ-ದೇವರ-ಪರಸ್ಪರ ನಡುವಿನ ತೀರ್ತಿ ಎಂಬದೇ. ⁴ನೋಡಿ 1 ಯೋಹಾನ 2:7-11; 3:11. ⁵ಪರಸ್ಪರ ತೀರ್ತಿಯ ಭರವಣ ತರುತ್ತೇ; ಯೋಹಾನನು ಹಿಂಗ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ: “ನಾವಂತೂ ಕೈನ್ಯ ಸಹೋದರರನ್ನು ತೀರ್ತಿನುವವರಾಗಿರುವದಲಂದ ಮರಣದಂದ ಹಾರಾಗಿ ಜೀವದಲ್ಲ ನೇಲದ್ದೇವೆಂಬದು

ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ” (1 ಯೋಹಾನ 3:14). ““ದೇವರು ಅತ್ಯವಾಗಿರುವದಲಂದು” (ಪಜನ 12), ಯಾರು ದೇವರನ್ನು ನೋಡಿರುವದಿಲ್ಲ (4:24). ಅವರು ದೇವರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾರೆ. ದೇವರು ಬಿಧಿಧಾರಿ ತನ್ನನ್ನು ತೋರಣೆಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುವನು - ಉಲಯುತ್ತಿದ್ದ ಹೋದೆ, ದೇವರ ಶ್ರೀನಿದಿ, ಅಥವಾ ಶ್ರೀಕಟನೆ. (John R. W. Stott, *The Epistles of John*, The Tyndale New Testament Commentaries [Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1960], 163.)⁷ Horatio G. Spafford, “It Is Well with My Soul,” *Songs of Faith and Praise*, comp. and ed. Alton H. Howard (West Monroe, La.: Howard Publishing Co., 1994).

ತೀಕ್ಷ್ಣ ವಿರೋಧಿ

ಹೋನ ಒತ್ತಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲ, “ತೀಕ್ಷ್ಣ ವಿರೋಧಿ” ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಯೋಹಾನನು ತಿಳಿಸಿರುವನು. 1 ಯೋಹಾನ 2:18; 2:22; 4:3; ಮತ್ತು 2 ಯೋಹಾನ 7:

- ಈಡೇ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಬಿರೋಧಿಯ ಬರುತ್ತಾನೇ ಎಂದು ಯೋಹಾನನ ಓದುಗಾರರು ಕೋಣದ್ದರು (1 ಯೋಹಾನ 2:18).
- ಅನೇಕ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಬಿರೋಧರು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ; ಆದ್ದಲಂದ ನಮಯವು ಈಡೇ ಗಳಿಗೆಯಾಗಿದೆ (1 ಯೋಹಾನ 2:18).
- ಯೀನು ತೀಕ್ಷ್ಣನಲ್ಲ ಎನ್ನುವವನು ತೀಕ್ಷ್ಣ ಬಿರೋಧಿ (1 ಯೋಹಾನ 2:22).
- ಯೀನು ಮಾನವನಾಗಿ ಬರಲಾಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವವನು ತೀಕ್ಷ್ಣ ಬಿರೋಧಿಯ ಅತ್ಯಾರ್ಥವನು (1 ಯೋಹಾನ 4:3).
- ಯೋಹಾನನು ಬರೆಯಿವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಬಿರೋಧಿಗಳಿಗೆ ಬಿರೋಧಿ ಬರಲಿದ್ದರು (1 ಯೋಹಾನ 4:3).
- ಸುಳ್ಳಿ ಬೋಧಕರನ್ನು ತೀಕ್ಷ್ಣ ಬಿರೋಧಿಗೆ ಹೋಗಿಸಲಾಗಿದೆ (2 ಯೋಹಾನ 7).

ಅಥವಾಯನ್ನು ತೀಕ್ಷ್ಣ ಬಿರೋಧಿ ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ. 2 ಥನಲೋನಿಕ 2:1-10, ಅವರು ಯೀನುವಿನ ಬರೆಯಾಣಿದಲ್ಲ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು, ಅವರು ಅಂತ್ಯ ತೀಕ್ಷ್ಣನ ಅತ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವರು.¹

ಪುದ್ಧರವರು, “ರೋಮಿನ ಹೋರಣನನ್ನು” ತೀಕ್ಷ್ಣ ಬಿರೋಧಿ ಎಂದಿರುವರು!² ದೇವರ ಮಹತ್ವದ ವಾಕ್ಯಗಳಿಗೆ ತದ್ವಿರುಧವಾದ ಅಥವಾವನ್ನು ತೀಕ್ಷ್ಣ ಬಿರೋಧಿ ಎಂದಿರುವರು. ಬಿಬಿಧ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿನ, ಬಿಬಿಧವಾದ ತಪ್ಪುಗಳು.³

ಪಿಂಚಣಿಗಳು

- ¹Further information is given in F. F. Bruce, *The Epistles of John: Introduction, Exposition and Notes* (N.p.: Pickering & Inglis, 1970; reprint, Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1986), 65-68, and W. E. Vine, *The Epistles of John: Light, Love, Life* (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 1970), 35-36.
- ²Guy N. Woods, *A Commentary on the New Testament Epistles of Peter, John, and Jude* (Nashville: Gospel Advocate Co., 1983), 242-43. ³Goebel Music, “Difficult Passages in 1, 2, 3 John, No. I,” *Denton Lectures* (1987), 385.